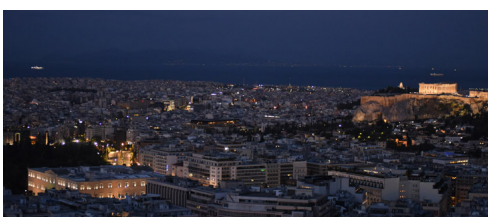

Ναι, οι υδρατμοί στον καθρέφτη του λουτρού. Είναι ένα από τα πρώτα σημάδια ότι οι νύχτες δροσίζουν, οι μέρες ολοένα και μικραίνουν, το φως λιγοστεύει βαθαίνοντας τα μπλε, τα δένδρα φυλλορροούν. Τόσες και τόσες ενδείξεις ότι καταφθάνει το φθινόπωρο. Να λοιπόν, κάτι για όσους επιχειρούν να αντλήσουν και την τελευταία σταγόνα από το καλοκαίρι που, εσπευσμένα αναχωρεί.

Για όσους ηθελημένα παραχαράζουν το ημερολόγιο πιστεύοντας ότι σήμερα δεν είναι η τελευταία μέρα του Σεπτεμβρίου αλλά η 61η Αυγούστου. Τέτοιου είδους παραχαράξεις στην εποχή της ταχύτητας, του άγχους, των συνεχών επικοινωνιών, του διαδικτύου, της πίεσης και της ανασφάλειας κρίνονται πλέον, ως σχεδόν απαραίτητες.

Έξι εικόνες και εννέα ήχοι στενά συνδεδεμένοι με την πιο ζεστή, την πιο ανέμελη εποχή του χρόνου.

Μπορεί βαθιά στον τόσο πυκνά εκτεταμένο αστικό ιστό της πρωτεύουσας να έχει ξεχαστεί, αλλά σε κάποια προάστια και πολύ περισσότερο στην επαρχιακή Ελλάδα σηματοδοτεί, ακόμα, το ξημέρωμα.

πρωινό ξύπνημα

Δεν είναι όμως εκείνος που απαραίτητα πρωτακούγεται. Στο πρώτο χάραμα τον προλαβαίνουν άλλοι, μελωδικότεροι.

λίγο νωρίτερα

Καθώς ο ήλιος σκαρφαλώνει γοργά, αρχίζει να κινείται η οικονομία των δρόμων

πέπων

Και όσοι δεν πάνε για ώνια, έρχονται τα ώνια σε αυτούς

συκίος, στρύχνον & κρόμμυον

Ελληνικό καλοκαίρι και η θάλασσα σε πρώτο πλάνο

ακροθαλασσιά

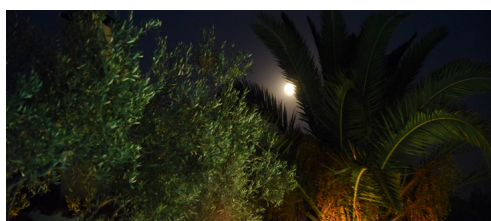
Να και ο πιο χαρακτηριστικός, καθημερινός θερινός ήχος

τέττιξ

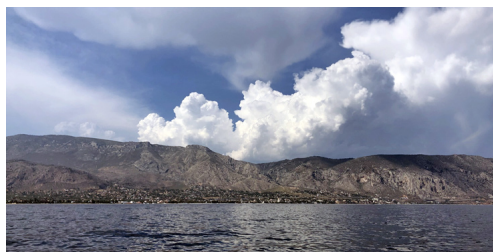
Όσο και αν κάτι φαίνεται άχρηστο, για κάποιους θα είναι χρήσιμο.

[όλα τα παλιά](#)

Η συμφωνική της νύχτας έρχεται με τους γρύλους και τους κύνες ενώ μετρονόμος είναι ο:

[Ώτος ο σκωψ \(αυτιάς ο επίμονος\)](#)

Μα όλα τα καλά κάποτε τελειώνουν, ενίοτε θορυβωδώς.

[καταιγίδα](#)

